

Reedtz-Thott: Ogsaa jeg og mine Meningsfæller have overvejet denne Sag og ere enige om ikke at gøre nogen som helst Indvending mod Lovforslaget, som vi kun ønske maa gaa igennem Tinget paa den bedste og letteste Maade.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Jeg tillader mig at takke de ærede Medlemmer for de Ytringer, de have fremsat. Det glæder mig meget, at dette Lovforslag har Udsigt til at gaa uforandret gennem Tinget. Det er netop ved et Forslag af denne Art heldigt, naar det kan blive enstemmig vedtaget af begge Ting. Jeg skal tilføje, at jeg ingenlunde er blind for, at der kan være visse Indvendinger at gøre, men som jeg sidst bemærkede, tror jeg, at de Tilfælde, man har haft for Øje, ikke ville vise sig praktiske, idet Kommissionen sikkert ikke vil have en saa overordentlig lang Varighed, at der vil blive Brug for nogen stor Supplerings.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af Tienden.

la Cour: Det Forslag, Regeringen her er fremkommet med, har jo her i Tinget mødt megen Anerkendelse, og ogsaa jeg kan yde det min Tilslutning, da det efter min Mening er et overmaade godt Forslag. Man har endogsaa her oppe disputeret om, hvem man burde tilskrive Æren derfor, vor fortræffelige Landbrugsminister eller Embedsmændene i den røde Bygning. Det kan jo være, at begge have en vis Del af Æren derfor, men Tanken, som gaar igennem Forslaget, skyldes dog den Beretning, som Flertallet her i Tinget afgav den 3die April 1900. Det er egentlig denne Beretning, over hvilken hele Forslaget er bygget. Den pointerede skarpt: Skal Tienden afløses, skal den afløses paa een Gang, Afløsningsspørgsmaalet skal ikke kunne strække sig over mange Aar. Den pointerede dernæst, at Sagen helst

maatte ordnes ved et Regeringsforslag, og at det vilde være vanskeligt for det private Initiativ at tilvejebringe saa stort et Forslag, som dette vilde blive. Den havde selvfølgelig ikke noget imod det private Initiativ, og det skyldes jo ogsaa oprindeligt dette, at Sagen fremkom. Vor høje Justitsminister er vist netop en af dem, der først tog Initiativet, og hvem det paa den anden Side skyldes, at Forslaget nu er fremsat fra Regeringens Side i en saa velordnet Form. Men naar han i Gaar talte om, at de tidligere Landbrugsministre ogsaa havde haft Lejlighed til at fremlægge dette Forslag, tror jeg, at han tager noget fejl. Thi den omtalte Flertalsberetning fra 1900 siger, at der maa indhentes dels Oplysninger fra andre Lande om, hvorledes det der er gaaet, og dels Oplysninger om, hvor stor den Tiendeydelse er, der nu for Tiden svares. Man forlangte altsaa et virkeligt Fundament, hvorpaa man kunde bygge Loven. Dette Fundament blev imidlertid ikke tilvejebragt i forrige Samling, det blev vist først fuldstændiggjort sidste Sommer. Den tidligere Landbrugsminister, som jeg ikke anser for mindre fortræffelig end den nuværende, har altsaa allerede derved været afskaaren fra at forelægge et Lovforslag som dette. Det glæder mig at se, at den højtærede Landbrugsminister nu er villig til at afløse med det 25dobbelte Beløb. Som den højtærede Minister oplyste, maa vi, naar alt skal afløses paa een Gang og afløses ved Tvang, selvfølgelig gaa til dette Beløb. Man har her i Salen hørt Udtalelser om, at det skulde være vel meget; det er blevet fremdraget, at Tiender ere blevne solgte langt billigere; men der blev jo af den højtærede Minister i Gaar gjort opmærksom, at det var maaske Salg, der vare skete ved Tvang eller af øjeblikkelig Nød. Det 25-dobbelte — ville mange sige — er vel meget, thi det medfører altid en Udgift at faa Tienden indkrævet; ja den kan endogsaa under Tiden give Tab, saa at man altsaa ikke absolut kan gøre Regning paa Renten af det 25-dobbelte Beløb, men paa den anden Side kan det indvendes, at en hel Del af dem, der eje Tiender, navnlig vore store Stamhus- og Fideikommisbesiddere og Hospitaler osv. igennem dem have anbragt deres Kapitaler paa en overordentlig sikker Prioritet. Naar de nu kun faa det 25-dobbelte er det derfor et Spørgsmaal, om de ikke komme til at lide et lille Tab derved, thi naar de her foreslaaede Udbetalinger finde Sted, er det ikke altid sagt, at de kunne